

SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společnosti Praha / ročník 23

● ÚVODNÍK

Růst a proměněné životy

Když jsem nedávno dostal zadání napsat něco na téma páté hodnoty CKS „Růst a proměněné životy“, okamžitě se mně vybavovalo to, co říkal nedávno v Praze Graham Tomlin. Mnozí křesťané v naší zemi by si přáli, aby církve rostla. Někteří dělají mnohé akce, aby se to stalo, ale ono se to nějak moc v naší zemi neděje, možná dokonce naopak. Je důležité se tím zabývat a hledat na tuto otázku odpověď. A tak i já zkusím k tomu hledání přidat i kousek z mého pohledu, co se vejde na tyto řádky.

Poslední dobou mě více zaměstnává, jaké je svědectví našeho života, jak nás křesťany vnímají a vidí nevěřící lidé, kteří žijí kolem nás. Zvláště mě zastavilo slovo G. Tomlina, který řekl, že průzkumy mezi nevěřícími říkají, že nás často vnímají jako pokrytce. Pokrytec je ten, kdo nežije pravdivě. Něco jiného říká a něco jiného žije. A jestli to tak opravdu je, musíme se tím každý z nás zabývat a hledat, jak to mohu změnit. Asi najednou nezměníme veřejné mínění anebo pohled médií, ale každý z nás můžeme postupně měnit pohled lidí, kteří mne znají. Důležité však vždy bude, jestli opravdu chci.

Položím tedy každému z nás otázku: Jaký je můj životní styl křesťana v této době? Mám v životě hodnoty, jaké měl Ježíš, a ty, co máme v našich Bibliích? Mám v životě něco, co by druhé zajímalo či přitahovalo, anebo žiji životní styl, jako všichni lidé kolem mne, kteří Ježíše neznají? Věřím, že nejsme stejní jako nevěřící lidé, důležité však je, jestli je to vidět. (Nemůže světlo na hoře ležící nebýt vidět.) Co nás tedy odlišuje od druhých lidí, když říkáme, že jsme Kristovci? Chtěl bych, každého, kdo čte tento úvodník, povzbudit k přemýšlení a k tomu, aby si položil otázku: Co mohu změnit ve svém životě, aby se můj křesťanský život stal pro druhé něčím přitažlivým či zajímavým?

Mám za to, že to hlavní, co by mělo být v našich životech pro druhé přitažlivé,

v nás, kteří vyznáváme Ježíše, je On sám. Je to jeho láska, jeho charakter a jeho moc. Myslím, že toto máme mít.

Je-li ve mně Boží láska, bude ze mne vyzařovat nadpřirozený Boží pokoj do všech situací a lidé si toho určitě všimnou. Je-li ve mně Boží duch, moje povaha se bude měnit a i toho si lidé všimnou. A je-li ve mně Boží moc a někomu třeba nabídnu modlitbu v jeho těžkostech, i toho si lidé všimnou. A potom už je blízko k tomu, aby se mne lidé zeptali, cože to je v mém životě a proč jsem jiný, proč mám takový veliký pokoj a klid, když jiným třeba „tečou nervy“. Proč se nestrachuji z teroristů a z pohrom? Jestli je Ježíš naším vzorem a určuje náš životní styl, musí se to projevit.

Žijeme v době, kdy je velká inflace slov a lidé často už ani nevnímají, co se říká. Myslím ale, že stále více lidí v chaosu tohoto světa bude vnímat, když budeme schopni jim nabídnout nadpřirozený pokoj. Ten však můžeme nabídnout jen tehdy, jestliže ho žijeme, jestliže ho denně přijímáme ve chvílích, které trávíme s Ježíšem. Žádné (naše) křesťanské aktivity nemohou nahradit čas, kdy jsem jen já a Ježíš.

Jedině Kristem proměněné životy mohou způsobit růst. Růst mého pokoje, růst přitažlivosti mého života, růst přitažlivosti skupinky, sboru a církve, kde je Jeho láska, Jeho charakter a Jeho moc.

Nežijeme se za nicím jiným, než za tím, aby Ježíš byl opravdu Pánem mého života. To přinese růst. Rozhodněme se dnes změnit svůj životní styl na životní styl „Jen s Ježíšem“ a podřídit tomu všechny své životní aktivity, dokonce i ty křesťanské.

Zjevení Janovo 3,20: *Hle, stojím u dveří a tluču; kdo by uslyšel můj hlas a otevřel dveře, k tomu vejdu a budu s ním večeřet a on se mnou.*

Jan Cvejn, pastor KS Děčín
a člen Rady CKS

● SLOUPEK

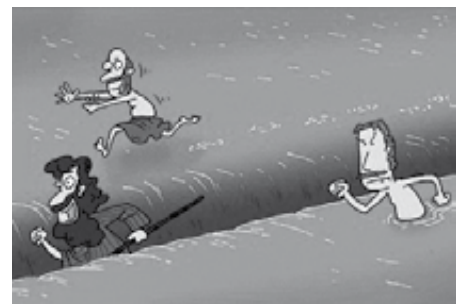

Jako dítě jsem nikdy na táboře nebyla. Párkrát jsme se sousedy „tábořili“ za chalupou, později jsem jezdila na vandry. Jednou jsem jako čerstvě věřící na táboře vařila.

Děti moji kuchyň ve zdraví přežily jenom díky Božímu smyslu pro humor a Jeho veliké shovívavosti. Tak proto si myslím, že o táborech něco vím: romantické dobrodružství, dobrá parta a dočasné zábavné nepohodlí. Ale existují i jiné tábory než radostné, dětské. Utečenecké pro uprchlíky. Lidé v nich žijí roky nebo i celý život a čekají na zázrak, nebo také už na nic. Setkala jsem se s mladým mužem z Libanonu, který se v takovém táboře narodil. Vyrůstal v chudobě, beznaději, násilí a nenávisti. Potom dostal Bibli. Zázrakem vyměnil nenávist za lásku. Bůh je mocný nejen na táborech, ale také v táborech.

Nanda

<http://praha.kaes.cz>

Hozekiáš zjistil, že tenhle závod s Mojžíšem a Petrem je opravdu nefér.

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc - www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Povídání o táborech	2 - 3
Služba utečencům	3 - 4
Společná shromáždění	5
Go Camp 2011	7

TÁBORY

Jak dlouho už tábory spolupořádáš?

Tábor, který vedu, se pořádá už 19 let, jako hlavní vedoucí jsem tam od roku 2006.

Co si představuješ pod slovy „skvělý tábor“?

Milí vedoucí, dobrý a zábavný program, trochu dobrodružství a adrenalinu a možnost vyzkoušet si, co zvládnou. Dobří kamarádi a možnost zažít něco nového.

Zažila jsi někdy takový Ty?

V podstatě na každém táboře, kde jsem byla. S Urbanovými a spol., s regionem Západ i později s dorostem.

Jaké děti by měly jezdit na tábor?

Všechny ☺

Má se křesťanský tábor lišit od „obyčejného“ tábora? Jestli ano – jak?

Pokud jsme křesťané a žijeme s Ježíšem každý den, mělo by se to projevit i na vedení tábora. Tzn., že součástí by měly být biblické programy, modlitby, možnost rozhovorů o duchovních věcech.

Máš kontakty s dětmi z táborů i později, po táboře?

S některými se vídám pravidelně ve sboru, s nevěřícími si občas píšeme, pořádáme i vzpomínkové potáborové akce.

Poděl se, prosím, o nějakou prima historiku z tábora.

Před čtyřmi lety při závěrečné hře objevily děti na cestě mrtvou lišku. Zatímco některé družinky se jí vyhnuly obloukem, jedna milá tábornice svolala děti a společně se modlily, aby ji Pán Ježíš vzkřísil. Zázrak se sice nestal, ale rozhodně na to jen tak nezapomeneme ☺

Štěpánka Bláhová

(nejen na táborech, ale i na výpravách) se z původně „obyčejných“ dětí stanou děti, které hodně vydrží. Ty, které takový způsob nebaví, většínou odejdou.

Čím se tábor vaší družiny liší od běžného tábora, jak ho většina z nás zná?

Snažíme se o maximální samostatnost dětí včetně samostatného vaření (to v posledních cca 2-3 letech, kdy už jsou přece jen starší). Jinak režim je hodně volný, to je filosofie Davida Peřiny. Dětem to určitě vyhovuje, že to není klasický tábor s budíčkem a rozcvíčkou.

Co si přeješ, aby si děti z táborů vzaly pro život?

Již zmíněnou samostatnost, lásku k pobytu v přírodě, zážitky, na které budou za pár let vzpomínat.

První parta jsou dnes již dospělí muži. Myslíš, že je družina nějak v pozitivním smyslu poznamenala?

V Aslanově družině jsem nepůsobil, ale z hovorů s některými bývalými členy Aslanů si myslím, že je to určitě poznamenalo (pozitivně) a rádi na to vzpomínají.

Zažíváte jistě spoustu dobrodružství. Co „nej“ – vtipnějšího, nebezpečnějšího, legračtějšího jsi na táboře zažil?

Jako nejvtipnější si z poslední doby vybavuji jednotlivá divadelní představení všech tří družin na loňském táboře. Nejnebezpečnější situací bylo hodné: pád 3 týpovek těsně vedle Štěpána Denka při orkáně na zimním táboře, samostatné noční výsadky do lesa loni a předloni, nebezpečná je v podstatě na táboře každá druhá činnost (sekání dříví, hry noční i denní...). Jako Boží milost vidím to, že jsme až do dneška žádný vážný úraz neměli.

Dan Frantík

Meetpoint 2009

Zažila jsi někdy takový Ty?

Byla jsem vždycky to správné tábornické dítě, které se na každý tábor mooc těšilo a které se nikdy vůbec netěšilo domů. Na táborech jsem všechno žrala i s navijákem, takže když mě někdo dokázal dobře namotivovat, tak jsem udělala ledacos. A když tam byla trochu nuda, vždycky jsem něco zábavného vymyslela.

Jaké děti by měly jezdit na tábor?

Na tábor by měly jezdit děti, které tam CHTĚJÍ jet a o kterých si jejich rodiče myslí, že odloučení od rodiny zvládnou (mám teď na mysli malé děti, které občas jedou na tábor a ještě k tomu nejsou zralé).

Meetpoint 2009

Má se křesťanský tábor lišit od „obyčejného“ tábora? Jestli ano – jak?

Jestliže se tábor považuje za křesťanský, tak by se neměl lišit od ostatních nedodržováním norem a vyhlášek, které jsou na světě proto, aby děti prožily tábor v bezpečí. Měl by se lišit v tom, že lidé v pozicích vedoucích jsou živoucími příklady života s Bohem. V případě, že je tábor přímo zaměřený na poznávání Boha, je zřejmé, že se bude zcela zásadně lišit. Půjde tady předně o to, předat dětem všemi dostupnými možnostmi informaci, že je Bůh miluje a touží po tom, aby ony žily s ním.

Máš kontakty s dětmi z táborů i později, po táboře?

Kontakty s dětmi z táborů mám (většinou samozřejmě z mého domovského sboru, ale i mimo něj).

Poděl se, prosím, o nějakou prima historiku z tábora.

Vzpomenu na jeden ze svých úplně nejranějších táborů, kdy jsme s dětmi vyrazili na nějaký výlet. Cestou jsme sbírali maliny a cpa-li se jimi. Našel se tam ovšem jeden kluk, který nasbíral pořádnou hrst malin a dobrou hodinu je nesl svému kamarádovi do tábora, neb ten musel zůstat v posteli s nějakou chorobou. Moc mě to dojalo.

Renata Padevětová

Jak dlouho už tábory spolupořádáš?

Podílela jsem se na pořádání 8 táborů.

Co si představuješ pod slovy „skvělý tábor“?

Skvělý tábor je pro mě tábor, kde se děti vyřadí pod dohledem dospělých či mladých, kteří je mají rádi se vším všudy...

Jsou tábory, které pořádáte pro další „aslanovské generace“, pro děti, které hodně vydrží?

Tábory nejsou primárně pro děti, které hodně vydrží, ale dlouhodobou prací s dětmi

Tábor bobrů 2010

odpovídá

Bobří**Vláda**

Jak dlouho už tábory pořádáš?

Tábory s oddílem Bobří pořádáme už 11 let. Na organizaci tábora MeetPoint jsem se podílel pětkrát.

Co si představuješ pod slovy „skvělý tábor“?

Určitě takový, kde se děti nenudí a prožívají bezvadný čas, vybudují nová přátelství a prohloubí ta stará. A taky si užijí legraci a vyblbnou se. Pokud je náplní tábora i duchovní program, pak je důležité, aby děti

Bobří na táboře 2010

prožily setkání s Bohem, aby to pro ně nebyla jen teorie, kterou znají z nedělníky.

Jaké děti by měly jezdit na tábor?

Na naše tábory s Bobry chceme určitě jen děti, které se nebojí nepohodlí a baví je pobyt v přírodě. O děti, které nejradyji tráví svůj čas u počítače a jsou líné udělat krok do přírody, asi ani nestojíme. Ale třeba MeetPoint byl určen všem dětem. Asi je důležité, aby na tábor jezdily děti samostatné, které se nemusí držet máminy sukně a každý den rodičům telefonovat a stýskat si. To je pak pro vedoucí problém. Ale někdy i takové děti na táboře prožijí to důležité osamostatnění a je pro ně zlomovým zážitkem božským nezdravou závislost.

Má se křesťanský tábor lišit od „obyčejného“ tábora? Jestli ano – jak?

Záleží na tom, jak je tábor koncipován. Určitě by se na táborech, které pořádáme, neměly děti setkat s alkoholem, cigaretami či drogami, jak je to dnes žel běžné na mnoha jiných táborech.

Máš kontakty s dětmi z táborů i později, po táboře?

Na Bobří tábor jezdí jen děti, které se oddílového života účastní i během roku, a pár „přespolních“ je na Facebooku, kde si povídáme. S některými dětmi z MeetPointu jsem v kontaktu také přes Facebook.

Vláda Vácha

odpovídá

Jana

Proč jsi začala pořádát tábory?

Z domáckých důvodů. Chtěla jsem být někde společně s kamarádkou a chtěla jsem mít při té příležitosti pěkný program pro své děti. Tábor byl ideální řešení – sama jsem na nich v dětství vyrostla, s dětmi to umím a ráda tábořím a umím uvařit na ohni pro neomezený počet lidí.

Co Tě na nich nejvíce těší?

To, že je tam dětem dobře. Naše tábory jsou příjemným místem i pro „nestandardní“ děti.

Co si představuješ pod slovy „skvělý tábor“?

Tábor, kde se přemýšlí o potřebách dětí. Kde ani to nejsložitější dítě není odmítnuté a osamělé. A pak také kde je legrace, hry, kamarádství, písničky a možnost přemýšlet o Bohu.

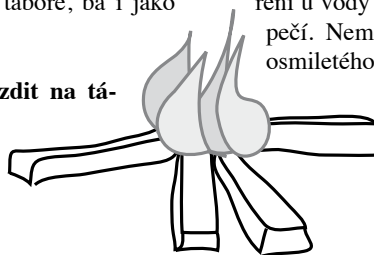
Zažila jsi někdy takový Ty?

Myslím, že ano. I jako dítě, i jako vedoucí na táboře, ba i jako

táborová kuchařka ☺

Jaké děti by měly jezdit na tábor?

Ty, které se tam těší. Je mi líto dětí, které jsou za prázdniny odložené už na třetí tábor.

Má se křesťanský tábor lišit od „obyčejného“ tábora? Jestli ano – jak?

Mělo by to být pro děti spolehlivě bezpečné místo, bez šikany, bez hnusných věcí, s příjemnými vztahy a dostatkem péče a zájmu o každé dítě. Děti by neměly být manipulované do „duchovna“, ale určitě by se měly dozvědět o Ježíši. Vedoucí by měli mít živý vztah s Bohem a za děti se (i bez jejich přítomnosti) osobně modlit.

Máš kontakty s dětmi z táborů i později, po táboře?

S některými ano a některé kontakty udržuji moje děti.

Poděl se, prosím, o nějakou prima historku z tábora.

Napadla mě jich spousta. Tábořili jsme u řeky a měli jsme vždycky spoustu malých dětí. Když potřebovali mít ti velcí aspoň chvíli klid, naložili jsme do pramice s kamarádkou asi 15 dětí do osmi let, některé byly opravdu dost malé, a projížděly jsme se s nimi po řece až k jezu. Když jsme si najely těsně nad jez, volal na nás ze břehu jeden zoufalý vodák. „Vyložte nejprve ty děti z lodě ven, já vám je rád pohlídlám“. My jsme vůbec neměly v úmyslu ten jez sjíždět, chystaly jsme se otočit a vrátit zpátky. Dost nás pobavilo, na co nás ten vodák ocenil. Táboření u vody skýtalo spoustu zábav i nebezpečí. Nemohou zapomenout na jednoho osmiletého chlapečka, který se v nafukovací vestě pevně držel mola v hloubce asi 30 cm, vznášel se na vodě a vykřikoval: „Velké mořské dobrodružství“.

Jana Frantíková

● ZE ŽIVOTA SBORU

Služba utečencům

Již delší dobu se naše republika začíná stávat nejen tranzitní, ale i cílovou zemí, kam směřují utečenci z různých částí světa, ať už z důvodů politických nebo ekonomických. Před nějakou dobou přijal Michal Vaněk, pastor Slova života Brno, prorocké slovo, které povzbuzuje k tomu, aby církev v naší zemi věnovala pozornost službě imigrantům, a toto slovo dokonce obsahuje zaslíbení, že církev bude úspěšná v této službě a skrze tuto službu se otevře srdce i českého národa.

Osobně mě toto slovo silně zasáhlo. Mluvíli jsme o tom s vedoucími sboru a udělali také jeden speciální program na čtvrtletním setkání služebníků. Již dříve někteří členové sboru jezdili sloužit do utečeneckého tábora v Rakousku. K této službě jsme začali postupně přidávat další oblasti. Vytvořil se tým,

kteří jezdí navštěvovat utečenecké tábory v naší zemi. Začínáme pracovat při osobním zvěstování evangelia cizincům, které potkáváme na ulicích, resp. navštěvujeme v jejich obchodech a restauracích. Od konce května chceme zkušebně začít ve sboru klub, kam by mohli imigranti přijít, dostali drobné občerstvení, měli by možnost rozhovoru a také by jim třeba někdo pomohl s vyplněním dotazníku, s jednáním s úřady apod.

Abychom tuto práci dělali co nejlépe, probíhá již několik týdnů školení zájemců a také jsme opatřili evangelizační materiály, včetně DVD s filmem Ježíš v různých jazycích.

Pokud byste měli zájem se k této službě připojit, kontaktujte mě prosím na e-mailu: Lubomir.Ondracek@kaes.cz

Utečeňák

Jak to s utečeneckými tábory začalo a jak to dneska vypadá?

Do utečeneckého tábora v Kostelci nad Orlicí jsme začali jezdit na podzim roku 2010 v reakci na prorocké slovo z církve Slovo života v Brně, ve kterém Bůh říká, že Češi mají být těmi, kdo budou sloužit cizincům, aby se setřely předsudky cizinců o západní kultuře a abychom jim pomohli se začlenit do společnosti a přijmout naši kulturu za svou.

Dobrovolníků je v týmu okolo 20, všech věkových kategorií, ale na pravidelné návštěvy jezdíme dvěma auty, takže maximálně v 10 lidech. Tento počet je zvolen vzhledem k velikosti prostor tábora, zájmu klientů o aktivity a také proto, že se v tomto počtu cítíme i my, služebníci, daleko bezpečněji. Kromě přímých účastníků máme za sebou také Ditu Frantíkovou, která má tyto výjezdy na starosti, stará se o komunikaci mezi účastníky a vedením tábora a o veškerá vyřizování povolení ke vstupu.

Co Tě nejvíc mile a co nemile v táborech překvapilo?

Nejhůře na mě působí nevraživost jednotlivých etnik a pohlaví, která je dána především jinou mentalitou cizinců, jejich společenskou hierarchií. Často je tato vzájemná nesnášlivost ještě umocněna stresem a strachem z toho, co s nimi bude. Další smutnou věcí je jejich pasivita a rezignace, nemají většinou žádnou práci, která by je naplňovala, a jen pasivně čekají na to, co bude.

Prorocství

Do celé ČR se během této generace přistěhuje mnoho emigrantů. Připravte se a začněte jim sloužit, získáte tím jako církev kredit ve společnosti. Někteří cizinci se obrátí a začnou mocnou službu pro své národnosti v této zemi, jiní vyjdou jako misionáři do svých domovských zemí. Zvláště větší města se stanou multikulturálními a mezinárodními městy, oblíbenými pro národnostní menšiny. Připravte se a začněte jim sloužit. Já vás povedu, pomohu vám, dám vám svoji strategii, jak těmto lidem sloužit, jak jim ukázat moji lásku a přivést je do mého království. Pokud církev nepovstane a nebude sloužit emigrantům a nepředá jim Boží lásku skutkem a kázáním slova, budou to právě emigranti, kdo budou předávat své náboženství našim lidem, za které se léta modlíte, aby přijali Krista. Ale já posílám emigranty do vaší země, aby zde přijali Krista. Nebojte se jich, služte jim, dejte jim moji lásku i evangelium a nabídněte jim domov v Církvi.

Michal Vaněk, Slovo života Brno, 2009
zkráceno

Na druhou stranu mám největší radost, když se nám podaří dostat uprchlíky právě z jejich pasivity, z denní rutiny, když je alespoň na chvíli osvobodíme od strachu z budoucnosti.

Jak návštěva v táboře probíhá?

Program začíná v jednu hodinu odpoledne a končí v pět. Máme již předem rozdělené aktivity, jejichž počet se pohybuje okolo tří. Patří mezi ně výuka českého jazyka, sport, rukodělné práce a v neposlední řadě je potřeba se postarat o všudypřítomné děti, které vždy všechno velmi rychle omrzí. Je potřeba pro ně vždy najít alternativu, aby nenarušovaly jiné aktivity. Připraví se jednotlivá stanoviště podle poskytnutých prostor a pak se jdou oslovovat lidé, kteří by o danou aktivitu mohli mít zájem. Největší úspěch mají rozhodně rukodělné práce, které jsou vždy velmi nápadité a jednoduché. Ženy, které na tuto aktivitu přicházejí, jsou rády, že si výrobky mohou odnést. Pro nás je to velmi dobrá příležitost, jak je oslovit a popovídat si s nimi.

Je třeba také říci, že se nikdy nedá počítat s předem připraveným plánem, protože se každá návštěva vyvíjí trochu jinak. Je potřeba se přizpůsobit dané situaci.

A co na vás říkájí utečenci?

Nikdy jsem se nesetkal s negativní reakcí, naopak, lidé, se kterými jsme mluvili, se nás ptají, kdy přijedeme znovu, protože jsme často jejich jediná možnost, jak si s někým popovídat. Dokonce nás děti přesvědčovaly, ať tam přespíme a pokračujeme v programu i další den ráno.

Jsou pro práci v táborech „otevřené dveře“?

V utečeneckých táborech jsou z pochopitelných důvodů zvýšená bezpečnostní opatření, která je třeba respektovat. Pokud bychom je hrubě porušili, mohlo by nám být zamítnuto jakékoli další povolení ke vstupu. Tato pravidla nám rozhodně ztěžují práci, ale neznamenají ji. Vedení tábora a správa uprchlických zařízení nám vychází vstříc, ale pravdou je, že na některé věci bychom rozhodně potřebovali větší ochotu z jejich strany.

Koho Bůh k takové službě hledá?

Pokud má někdo ze služebníků nějaká očekávání, je třeba na ně zapomenout, protože je to služba, ve které jsou vidět výsledky až po delším čase nebo také někdy vůbec ne. Člověk, který chce tuto službu dělat, by měl být empatický, schopný navazovat kontakty, trpělivý a měl by se umět domluvit nějakým cizím jazykem. Primárně tam nejezdíme kázat evangelium, o Bohu se smí mluvit, jen pokud o to někdo projeví zájem. Je to služba vhodná i pro starší lidi, protože jsou jinými

kulturami pro svůj věk velmi respektováni a lépe navazují kontakty. Například matky z utečeneckých táborů si potřebují popovídat s někým, kdo prožívá stejné věci každodenního života s rodinou, jako ony.

Rozhodně je také potřeba mít spolehlivé modlitebníky, protože modlitba pomáhá duchovně připravovat veškeré návštěvy a aktivity, což jsme si při minulých návštěvách prakticky ověřili.

Ota Kunzmann jun.

Celosborová postně-modlitební stráž

Při jedné ze svých návštěv Peter Game říkal, že pro obnovu a povzbuzení sborového života vidí jako klíčová společná sborová shromáždění první neděli v měsíci. Kromě dalších praktických věcí nám doporučil, aby regiony před sborovým shromážděním drželi postně-modlitební stráž. To jsme poprvé realizovali před únorovým shromážděním, které bylo zvláště důležité z důvodu společného přijetí prohlášení o významu zvěstování evangelia (bylo publikováno v SD a je také na sborovém webu www.praha.kaes.cz). Podruhé tuto stráž uskutečníme koncem června před prázdninami, kdy se budou společná shromáždění konat nepřetržitě celé dva měsíce. Společně je budeme mít devětkrát, z toho pětkrát pod širým nebem. Stráž bude probíhat celý poslední červnový týden a regiony ji budou držet v následujícím pořadí: **pondělí 20. 6. Černý Most a Střed, úterý 21. 6. Jihovýchod a Palmovka, ve středu 22. 6. Sever, ve čtvrtek 23. 6. Jih a Západ a v pátek 24. 6. Východ.**

Při každé modlitbě je třeba se nechat vést Duchem svatým a nejinak to bude i v tomto týdnu. Pokud nebudete vedeni nějak speciálně, tak hlavním cílem našeho půstu a modliteb je požehnání pro dva měsíce společných shromáždění – aby k nám Bůh mluvil, požehnal nám a vedl nás. Vyprošujte požehnání pro kazatele, chváliče, vedoucí shromáždění, služebníky dětem a služebníky v technickém týmu.

V srpnu, kdy budou shromáždění venku, se přimlouvejte speciálně za počasí, příchod a oslovení lidí mimo církev.

Celkově můžeme prosit za mimořádné a obnovující Boží navštívení pro každého člena sboru i pro celý sbor dohromady. Kéž nám Bůh dá milost jasně uvidět a naplnit Jeho plány.

Prosím, neváhejte a aktivně se do modliteb a půstu zapojte. Lubomír Ondráček

Celosbor v květnu

Na úvod bohoslužeb, kromě běžných ohlášek zazněl i pozdrav od pastora berlínského sboru W. Rudloffa, který bude i jedním

z řečníků na prosincové konvokaci v Praze. Do chval nás pak uvedl Mirek Bálek se skupinou poskládanou jak z regionu Západ, tak z jeho přátel. Hudebně byly chvály myslím velice zajímavé, ale protože většina písní byla neznámá, shromáždění se příliš zapojit nemohlo, což byla škoda.

Slovem sloužil Jirka Dohnal. Bylo fajn vidět zase naše misionáře a Petr Hrdina za Misijsní radu jim na úvod předal velkou bonboniéru jako pozdrav od sboru. Jirka kázal na téma evangelizace a modlitba. Hned v úvodu řekl, že nechce, aby si lidé dávali zá-

vazky, že se budou více modlit a více evangelizovat, jak to často po kázáních na toto téma bývá. Tohle nefunguje. V první řadě musíme věřit, že evangelium má moc a když budeme někomu evangelium zvěstovat, lidé se budou obracet. Jedním z důvodů je to, že se za tyto lidi už Ježíš modlil (J 17,21). Ke zvěstová-

Manželé Dohnalovi na shromáždění přivítal Luboš Ondráček

ním evangelia máme různé přístupy. Jirka přinesl pětibodovou škálu možných přístupů. Bod mínus dva je „stydlím se“, bod mínus jedna je „nechce se mi“, bod nula je „nechce se mi, ale udělám to“, bod plus jedna je „chce

se mi a dělám to“ a nejlepší bod plus dva, který bychom měli mít, protože tak nás Ježíš chce mít, je „nemohu nemluvit“.

Z našeho nitra mají plynout proudy živé vody. Ale jaký je recept, aby to tak bylo? Jak zlepšit svůj modlitební život a chuť

Poděkování za vytrvalou službu na misijsním poli

ke zvěstování evangelia? Základem je to, abychom skutečně milovali Krista a byli nově dojatí jeho láskou k nám. Nepotřebujeme dělat nové závazky, to nevydrží. Potřebujeme změnu, která bude vycházet z lásky ke Kristu a Jeho lásky k nám. A cesta k této změně je pokání. Stačí přijít za Kristem s tím, že nám je líto, že pro nás není modlitba potěšením a evangelizace radostí. A říkat mu to tak dlouho, dokud tuto lítost neprožijeme opravdu do hloubky. Na Jirkovu výzvu na konci k požehnání v této věci reagovali téměř všichni. VV

Společná shromáždění

Již před delší dobou během hledání Boží vůle, co sbor nyní potřebuje a jak se máme posunout ze stavu stagnace (poté, co se zastavil několikaletý pokles) ke stavu větší akceschopnosti, nadšení a k růstu ve všech oblastech (duchovní zralost i počet), jsem vnímal od Pána, že bychom měli na jeden měsíc zrušit regiony a scházet se jako celý sbor na společných shromážděních. Sdílel jsem tuto myšlenku s členy týmu vedení a ti ji podpořili. Při následující návštěvě nezávisle na tom přinesl tento návrh i Peter Game. Když jsem o této možnosti mluvil na staršovstvu, nezískal nápad podporu a já neměl jistotu, že je čas právě tehdy tento krok udělat. Před podzimním výjezdem vedení sboru roku 2010 jsem získal jistotu, že nastal čas, abychom tento krok udělali v srpnu 2011 a navíc měli shromáždění pod širým nebem. Tentokrát jsem měl už silnou jistotu, že je na to pravý čas. Na výjezdu byl tento návrh vedením sboru přijat a navíc se objevil návrh, abychom udělali společná i shromáždění v červenci, což bylo také odsouhlaseno. Letošní rok se tedy s výjimkou křesťanské konference (prvního víkendu v červenci) sejdem společně, a to v červenci ve sboru ČCE v Libni a v srpnu na Střeleckém ostrově.

Proč to chceme udělat? Vidím několik

důvodů. Ten nejzásadnější je, že jsem přesvědčen, že nám to Bůh řekl. Nakládám velmi opatrně s prohlášeními, že Bůh něco řekl, ale tentokrát jsem přesvědčen, že to tak je a že je ten pravý čas. Z této jistoty vychází i další očekávání a podporují ji i další důvody.

Myslím, že máme „vykolejit“ ze zaběhnutého rytmu a udělat něco mimořádného. Někteří chodíme do sboru poněkud mechanicky, někteří se uzavřeli na svých regionech a z různých důvodů se neúčastní společných shromáždění a ani dalších společných aktivit, v létě někteří do sboru nechodí vůbec. Toto léto je příležitostí ke změně. Uvědomit si, že máme jako regionální sbor „výhody“ malých přehledných obecností, kde se dají budovat silné vztahy a prakticky reagovat na místní potřeby, a současně „výhodu“ silného velkého sboru. Myslím, že to máme toto léto opět zažít. A mám naději, že k nám Bůh bude mluvit nečekaným způsobem.

Zatímco v létě díky dovoleným a podobně máme někdy shromáždění trochu provizorní, tentokrát to tak nebude.

Často máme obavu přivést na shromáždění hosty, kteří nevěří. Obavu, že naše shromáždění nejsou dost relevantní. Loni na Střeleckém ostrově se ke shromáždění

připojili náhodní hosté. Během kázání se vytvořila část jedné řady, kam postupně usedali lidé, kteří si ve vedlejších stánku zakoupili pivo a během popíjení se zájmem shromáždění sledovali a naslouchali tomu, co se tam dělo. (Někteří zapomněli i upíjet ☺) Myslím, že se může během těchto shromáždění lámat naše představa, že na naše shromáždění nelze nevěřící přivést a že musíme dělat nějaká speciální evangelizační shromáždění, jakoby náš běžný život a naše běžná shromáždění neměla vyzařovat život, který bude přitahovat ostatní.

Možná už o plánu na společná shromáždění víš, možná jsi ho ještě nezaznamenal. Možná se na ně těšíš, možná netěšíš a možná je považuješ i za chybu. To ale nevádí, co si o nich nyní myslíš. Zkus je vzít jako výzvu a jako šanci od Boha. Modli se za ně (mimo jiné i v rámci postně modlitební stráže regionů), přijď a přiveď své známé. Bůh chce jednat v této zemi a chce jednat mimo jiné i skrze náš sbor a přímo skrze Tebe. Nemiň tuto možnost.

Těším se, že strávíme o prázdninách nádherný čas s naším Pánem a uvidíme některé oblasti z nové perspektivy.

*Kéž nám Bůh mocně požehná.
Lubomír Ondráček*

● SBOROVÉ AKCE

Setkání s Dohnalovými

V sobotu 30. dubna se konalo setkání sboru s Dohnalovými, našimi misionáři v Chorvatsku. Ve velkém sále na Palmovce se nás v 10 hodin sešlo asi třicet.

Jirka vyprávěl o tom, jak to všechno vzniklo (vlastně už v minulém století!). Sdílel se s námi o hledání, které počátky jejich služby provázelo, o koupi ruiny, ze které je dnes krásná sborová budova, o růstu malé skupinky ve společenství, o úspěších i těžkostech, které toto dílo provázejí.

Kromě toho jsme chválili Pána a za celou rodinku Dohnalů se modlili a žehnali jim. Po první části následoval čas na oběd. Při pizze, kávě a neformálním povídání čas rychle utíkal, a tak jsme se ani nenadáli, a byly dvě hodiny a my se loučili.

(tob)

Jirka, Katka,
Tereza a Matyáš

Ve víru mocných hlasů

Gospely – to není zrovna muzika, kterou bych si pouštěla doma při žehlení. Ty jsou výborné hlavně při poslechu „naživo“. A vůbec nejlepší je, když je člověk může zpívat. Této cti se mi po dvakrát dostalo na workshopech, organizovaných už desátým rokem něžnou a silnou, křehkou a udatnou, krásnou a zkrátka po mnoha stránkách výjimečnou osobností, Alenou Dobrovolnou. Nevím, zda jsem více unesena z té nesmírné dávky výrazné a kvalitní hudby anebo obecenstvím s ní.

Začíná se v pátek v podvečer. Těch pár hodin do večera mi uteklo jako nic. Malý závdavek na sobotu, kterou prozpíváme úplně celou. Co bych si mohla přát víc? Nemusím se bát, že svým hulákáním ruším při chvalách ostatní. Tady je hlasitost žádána ☺. Mocné hlasy zní z hrdel stovky výborných zpěváků

a zpěvaček, z nichž někteří Boha zatím nepoznali a s nimiž tu můžu vyřvávat i já. Jen je třeba dávat pozor, aby hlasivky vydržely až do závěrečného nedělního koncertu.

Po sobotním zpívacím maratónu následuje gospelová bohoslužba. Mám v ruce obyčejný hladký oblázek. Kráčím dopředu,

abych stejně jako mnozí jiní ten svůj odevzdala na navršenou hromádku. Ten kamínek symbolizuje něco, čeho se držíme tak, jako se opička drží laskominy v pasti. Nedokážeme to pustit? Okrádá nás to o svobodu, kterou můžeme mít. Odkládám svůj krásně hladký oblázek a vím, co odkládám s ním. „Možná se vám to v srdci ještě tak úplně nedaří. Ale tohle rozhodnutí má velký význam.“ Ano. To sedí. Místo obyčejného obláčku si odnáším nádherný leštěný jaspis a s ním naději na lepší příští. Poklad, který máme od Pána, je lepší a cennější, než sebeskvělejší věci, které nás od Něj oddělují.

V neděli kloktám vincentku, cucám závorové kostky a doufám, že koncert neprosípu. Trochu jsem to s tím vyřváváním přehnala. A protože na pódium běžím na poslední chvíli od prodeje lístků, nevypadám ani tak pěkně upraveně, jak jsem si plánovala. Navíc jsem si nestihla vzít s sebou pití. Pane, tak jestli tohle uzpívám, máš fakt další velký bod.

Taaakže: Unešená vířením tónů nesmím zavírat oči – neviděla bych na dirigenty, jimiž jsou dva prima černí chlapíci, kteří se nás snažili celý víkend rozhýbat a vstřípit nám melodie písní. A také na text, protože ... ou, maj ingliš is rýly bed ... a tak to z paměti zkrátka „nedám“. Ničeho se nebát. Je nás tam sto. Když to spletu, je tu ještě devadesát devět ostatních, mezi nimiž se to snad ztratí. Vlastně kvůli tomu kvalitování na jevišti nemám tolik času na trému. A to je dobře.

Po koncertu jdu po chodníku bosa vedle svojí babičky, která přišla jako divák. Moc se jí líbil. I mně. Bolí mě celé tělo, hlavně nohy po hodinách stání v botkách, na něž nejsem zvyklá. Nu a jsem víc než spokojená. Uzpívala jsem to. Ani v krku mě už nebolí. To nejlepší však byla blízkost Toho, pro Něhož jsou ty skvělé písničky složeny.

Katka Hu

KŘEŠŤANSKÁ GALERIE PERLA

Galerie byla získána k pronájmu od města Prahy, jako místo k presentaci „Bohem inspirovaného umění“ skrze křesťanské výtvarníky, nebo i další umělce, jejichž díla svým

vnitřním obsahem ukazují ke světlu, nebo jsou prorockým hlasem.

Má sloužit jako důstojné místo – adekvátní důležitosti oslovení a služby touto formou veřejnosti. Jako „pole působení“ pro tvorbu umělců vydaných tímto směrem.

Galerie je umístěna v jednom z malostranských domů blízko Pražského Hradu:

Jánský vršek 15, Praha 1 – v ulici kolmé na Nerudovu.

**Otevřeno: po – pá 11 – 18 h
so – ne 14 – 18 h**

Josefa Potfajová

www.galerieperla.cz

● SBOROVÉ AKCE

GO CAMP 2011

DEN PRVNÍ – středa. Sraz na Go Camp byl ve středu v 18:00 v domě Teen Challenge na Žižkově. Nakonec se nás sešlo 16 holek a 6 kluků. Za nějakou tu hodinku začal duchovní program vedený Rútou. Měli jsme se rozdělit do malých skupinek a najít verše z Bible, které by se mohly nějak vztáhnout na lidi ze Žižkova. Celí povzbuzení z veršů a následných chval pod vedením Davida Hoblíka jsme se pomalu psychicky připravovali na další den.

DEN DRUHÝ – čtvrtek. Po snídani jsme se rozešli na čtení Bible a ukončili to rozdělením do skupinek na holky a kluky, kde jsme probírali, co nás zaujalo. Následovala příprava na odpoledne, a tak kluci dělali chvályhodné činnosti, jako třeba vymýšlení odpoledního programu. A holky většinou nacvičovaly tance. Dora se Sárrou se vydaly za dobrodružstvím do žižkovských ulic – zvát lidi. Odpoledne jsme došli na Parukářku, což je krásný park plný odpočívajících lidí, kde už byly i děti, co přišly kvůli nám. Kluci zahájili program hrou s vodními balónky. Následovalo evangelium šokujícím

způsobem: dvě bílá trička + jod + Savo = Ježíš nám odpustil hříchy. Pak se tančil další tanec a kluci hráli na kytaru „chvály“ ☺. Potom se děti rozběhly na disciplíny. Večer byl pod vedením Davida Hoblíka a chvály měla Marta. David se nás snažil povzbudit slovem

tanec snů ..., šokující evangelium: Danda + bílé tričko + vajíčka + nové tričko = bouřlivý smích, Ježíš nás očistil od našich hříchů, potom chvály a „pouliční“ tanec. Následně disciplíny. Skákání jako žába se dětem zdálo jako nemožný pohyb a tak ho často (ne) pěkně šidily.

DEN ČTVRTÝ – sobota. Utekl rychle jako i předchozí dny a dost podobně. Dopoledne se dělo to samé co v pátek – úklid. Odpoledne nás Anička varovala, že to nebude tak lehké jako jindy, že na místo, kam půjdeme, chodí děti nemálo vulgární a agresivní. Řekla bych, že jsme její varování nebrali dostatečně vážně, ale stejně nám tam Pán Bůh požehnal. Bylo to v Karlíně. Program byl takový: hra – přetahovaná, tanec, při kterém došlo k nepříjemnému incidentu s kazetákem, kdy na sebe jeden mladík chtěl upozornit a tak kopl do kazetáku, až se zastavil. Holky ale byly úžasné a ani to je nerozhodilo a (ne)vesele tančily dál, přestože na ně oprsklí mladíci křičeli hloupé řeči. Anička se zachovala prostě úžasně a dokonale toho předvádějícího se mladíka zvládla díky výhrůzkám, že zavolá policii. Následovalo evangelium: Joel + bílé tričko + černé papírky jako hříchy + nové tričko = Ježíš z nás smyl všechny hříchy. Potom byl zase tanec a chvály. Pak opět disciplíny. Večer pak sdílení svědectví.

DEN PÁTÝ – neděle. To byl samý úklid, balení a časně vstávání...☺

Go Camp byl super, určitě Vám ho příští rok vřele doporučuji ☺ dost jsme se na něm nasmáli a byl to skvělý čas ☺ P.S.: omlouvám se za určité nepřesnosti, no kdo by si to taky pamatoval do detailu po týdnu, ne? ☺

Bóďa

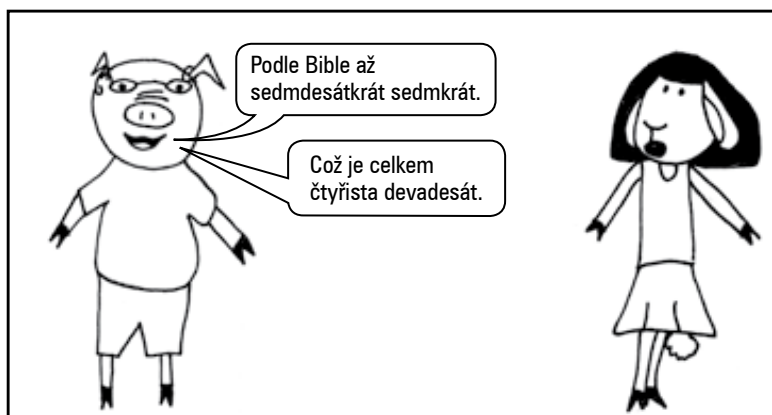
z Bible a pak z toho tak nějak vyplynulo, že zorganizoval hodinovou modlitebni. Takže každý šel ten večer spát potěšený a povzbuzený intenzivními modlitbami za každého.

DEN TŘETÍ – pátek. Odpoledne jsme byli v parku u stadionu Viktorka. Program byl následující: hra s fáborky (děsivě nespravedlivá),

.....
Článek byl zkrácen, plnou verzi je možné si přečíst na www.mladezpaha.kaes.cz Tamtéž nalezete i fotky z akce. Ještě je třeba dodat, že skupinka kluků z Dorostu se o Velikonocích vypravila sloužit na spřátelený Go Camp o.s. Isachar v Děčíně, kde se také měli moc dobře.

Kreslí Antonie Hrdinová

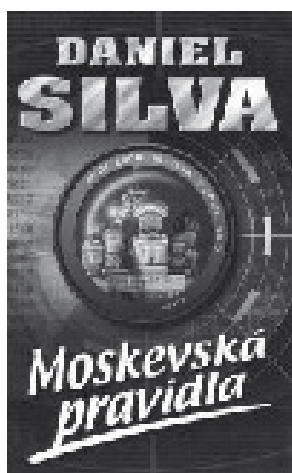
APEO 2011

Moskevská pravidla

Rusko se po roce 1992 stalo třetí nejnebezpečnější zemí světa pro reportéry, kameramany, fotografy a všechny ostatní, kdo chtěli podávat pravdivé svědectví o poměrech v zemi. Většina zabití byly a jsou vraždy na objednávku a jen malá část z nich je vyřešena soudní cestou. Takovéto prostředí nesvobody slova a činů je ale prostorem pro novodobé hrdiny, kteří nelitují při cestě za odhalením pravdy nasadit vlastní život.

Daniel Silva pracoval řadu let jako válečný reportér. Jeho znalosti ze zákulisí tajných služeb mu umožnily napsat špionážní román, který nezaujme jen svým spádem a neustálým napětím jak to dopadne, ale i přitažlivým podáním práce agentů (převážně izraelského MOSSADU) v terénu.

Vynikající restaurátor starých obrazů Alessio Vianelli pracuje na vzácném díle pro Vatikán. Využil k tomu pozvání svého přítele hraběte Gaspariho a na jeho klidném a přitom dobře strážném sídle spojuje příjemné s užitečným. Vedle výkonu svého povolání zde tráví velkou část svatební cesty. Brzy ale dostane žádost o návrat do služby tajného agenta. Alessio Vianelli váhá jen chvíli. Vždyť jde jen o „malíčkost“. O přebrání zprávy od šéfredaktora jednoho moskevského deníku, týkající se závažné hrozby pro Izrael a celý západní svět. Šéfredaktor Boris Ostrovski mu ale přes veškerá bezpečnostní opatření

umře v náručí, aniž by stačil sdělit zprávu celou. Z krátkého výletu do Vatikánu se vrátí až po dlouhé době. Neboť to bere zpět cestou přes Moskvu, kam Gabriel Allon (Alessio Vianelli) opět pod falešným jménem, tentokrát jako Natan Golani cestuje s diplomatickým pasem získat potřebné informace. Vše klapě téměř bezchybně až do momentu, kdy se za Allonem zavřou železná vrata proslulé Ljubjanky.

Román Moskevská pravidla je dílo vymyšlené.

Přesto podává zajímavý obraz o tom, jak je pro izraelskou diplomacii těžké prosadit se na mezinárodním poli, kde je neustále zpochybňováno právo na existenci samostatného Izraele. Hlavní hrdina je se svými schopnostmi někde mezi Jamesem Bondem a realitou. Existuje ale několik událostí, které byly autorovi inspirací. Například vražda novinářky Anny Politkovské v roce 2006. Ivan Charkov, který v románu pod ochranou vládců Kremlu prodával zbraně do celého světa, měl svůj předobraz ve skutečném lumpovi, jistě Viktoru Boutovi.

Danielu Silvovi vyšlo u nás ještě dalších deset románů, kde je hlavní postavou Gabriel Allon. Romány Daniela Silvy u nás vycházejí od roku 2001 až téměř doposud. Jednotlivé díly se dají číst samostatně a většina z nich je ještě k sehnání. Buď u knihkupeců, nebo v knihovnách.

Pavel Rosecký

Přijímat Boží víru

Peter Game

Ježíš řekl: „Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které činím já, a bude činit ještě větší skutky než tyto.“ Většina lidí ale ve svém životě nic takového nezažívá. Jestliže má Ježíš pravdu, co bychom měli změnit, aby Jeho slova platila i o nás?

Kniha „Přijímat Boží víru“ vás uvede krok za krokem do života, který činí Bohu radost, do života víry. Představí vám víru z různých stran – její zdroj, její nepřátele i její vítězství – a ukáže vám, jak vírou žít a „hledat nejprve Boží království“.

čování o víře mohu tedy jen doporučit. Vždyť čerpá ze vztahu s Bohem, který trvá už padesát let!

Petr Kácha

SAMUEL, A5, 96 s., př. Jiří Čihulka, ISBN 978-80-86849-66-9, cena: 99 Kč

Bible – Kapesní průvodce

Michael Keene

Bible je nejrozšířenější knihou na světě. Ale kolik toho o ní skutečně víme? Jak vznikla? Jaké texty obsahuje? Jaké má historické a kulturní pozadí? Jaký vliv měla v průběhu staletí na vývoj společnosti? Právě na tyto a mnohé další otázky odpovídá tato knížka.

Tento titul přináší přehledné informace o knize, která tvoří základ dvou světových náboženství: judaismu a křesťanství. Dává nahlédnout do dějin biblických dob i do tehdejšího životního způsobu, seznamuje čtenáře s obsahem a stylem jednotlivých biblických knih i s celkovým poselstvím Bible a jejím vlivem na naši minulost i současnost.

Biblion, 18x12 cm, 160 s., ISBN 978-80-87282-08-3, cena: 198 Kč

Jak lépe kázat

John Garlock

Přesně takováto kniha v češtině chyběla. Praktická a konkrétní. Klade důraz na kázání, které je živé, inspirované a které ovlivňuje i osoba kazatele, který by měl kázat pouze to, o čem je hluboce přesvědčen. Vedle očekávání na vedení Duchem autor zdůrazňuje i nutnost zvládnutí mluveného projevu a to, že by kázáním měla být zasažena mysl, cit i vůle. Kéž slyšíme v našich sborech taková kázání, ke kterým John Garlock vede.

Lubomír Ondráček

SAMUEL, A5, 80 s., př. Ingrid Hoblíková, ISBN 978-80-86849-72-0, cena: 129 Kč

● JAKÉ TO BYLO

Velikonoční čtení Bible

Velikonoce si bez čtení Bible už ani neumím představit. Letos to bylo teprve potřetí, ale tato nová tradice je skvělou možností číst Boží slovo veřejně. Nikdo se tomu moc nediví, jsou přece Velikonoce a aspoň si kolemjdoucí uvědomí, že nejde jen o svátky jara. Někteří nám, pořadatelům, jdou sdělit, že oni jsou taky křesťané... Jiní poslouchají chvilku a pak jdou. Většinou ale téměř doslova uhánějí kolem, poháněni tempem, které diktuje doba „úspěšných – nestřahajících“. Letos se ovšem do čtení aktivně zapojilo více kolemjdoucích než vloni. Ale nejdůležitější je dopad neviditelný – duchovní. Boží slovo je pravda, mocná jako meč. Může přenášet hory a Bůh s ním stvořil svět. Tak ať zní! Náš sbor měl za úkol obhospodařit úterý. Za jistého vedení Toma Božovského, zkušeného již z minulých ročníků, se nám to všem společně podařilo. Někteří z nás se na Velikonoční čtení třesou a je skoro nemožné je od mikrofonu

konoční čtení třesou a je skoro nemožné je od mikrofonu

Na věku nezáleží

odtrhnout, jiní se třáslí před svým prvním čtením na veřejnosti. Obavy byly zbytečné, a tak pro příští ročník přibude několik dalších nadšenců.

Nanda

Někteří spěchají, jiní se zaposlouchali

Shromáždění v létě viz též strana 12

12. 6. Světový den modliteb od 14h Betlémská kaple

3. 7. Sborové shromáždění **ZRUŠENO** z důvodu křesťanské konference, která se koná v sále SOŠ, Spojovací

10. 7. ČCE, U Pošty 1, Praha 8, 15:00
Hudební skupina pod vedením Mirka Hoblíka
Kázání: Lubomír Ondráček – Milující Otec a jeho starší syn

17. 7. ČCE, U Pošty 1, Praha 8, 15:00
Hudební skupina: pod vedením Jirky Jelínka
Kázání: Lubomír Ondráček – Modlitba a zvěstování evangelia fungují jako rozbuška a nálož

srpen Letní srpnová shromáždění budou na Střeleckém ostrově od 15h 7. 8., 14. 8., 21. 8., 28. 8. 2011

● JAK JSME KDO UVĚŘIL

Něco jsem hledala a nevěděla co

UVĚŘILA jsem v 18 letech. Něco jsem hledala a nevěděla co, tak jsem zkoušela různé věci, co byly tenkrát k dispozici – chodila jsem na Haré Kršna přednášky, četla hodně o hinduismu, o judaismu, ale něco pořád chybělo. Pak jsem „náhodou“ doma otevřela Bibli a začala číst Nový zákon. Moc jsem tomu nerozuměla, ale prožívala jsem, že když to čtu, zalije mě takový nádherný pokoj, který jsem tenkrát moc potřebovala, a tak jsem četla denně. Naučila jsem se Otčenáš a každý večer jsem se to co nejpříjemněji modlila a zaujalo mě „Otče náš“ – že Bůh je můj otec a „odpusť nám naše viny“, – nějak mi začalo docházet, že nějaké viny mám, a že sama je nezvládnou odčinit. Pak jsem šla na brigádu do Armády Spásy a tam jsem se setkala s křesťany. Jeden mi řekl: Víš, že Ježíš umřel za tvoje hříchy? Všechno se ve mně bouřilo, protože zaprvé – za svoje hříchy si přece musím nést zodpovědnost sama, zadruhé – jak

mohl někdo před 2 tisíci lety umřít za mě? Připadalo mi to nepřijatelné. Pak mě jednou pozvali na malé setkání křesťanů, bylo nás tam 12 a na začátku se zpívalo s kytarou. Kluk, který zpíval, se mezi písničkami modlil, měl zavřené oči a říkal: „Ježíši, já jsem tak rád, že tě mám, ty jsi můj nejlepší přítel, jsem rád, že jsem s tebou!“ Mně v tu chvíli došlo, že mluví s někým ŽIVÝM. Rychle jsem vstala a odešla. Venku jsem plakala a říkala:

„Ježíši, ty opravdu žiješ, já jsem tak ráda. Odpusť mi, že jsem tě k sobě nechtěla pustit dřív a že jsem tebou pohrdala.“ No a v podstatě od té chvíle už žádný den nebyl jako dřív. Je mi jasné, že Ježíš nejen že za moje hříchy umřel, ale pak vstal a žije. Je mi jasné, že bez něj nenajdu odpuštění, že prostě kvůli mně umřít musel, protože i když se snažím, všechno nelze vrátit a vynahradit těm, komu jsem ublížila. Od té doby je Ježíš středem mého života a těším se, že jednou budu s ním! ☺ Můžu mít druhé ráda proto, že on je můj zdroj, jinak to pořád hrozně drhne ☺.

Dita Frantíková

Vydavatelství Petr Kopecký, Lysá nad Labem, nabízí
AUDIOKNIHY

Listy M. Jana Husa

Čte Jiří Hanák

70 Husových dopisů je rozděleno do 3. částí - z Prahy, vyhnanství a Kostnice. Doplněny jsou krácenou přednáškou Josefa Pekaře O době husitské a řečí T. G. Masaryka přednesenou v Ženevě 6. 7. 1915. K dispozici na CD ve formátu mp3.

CENA 200,- Kč

Karel Čapek:

Hovory s T. G. Masarykem

Čte Rudolf Pellar (TGM) a Jiří Hanák (KČ).

Citlivá Čapková duše a mimořádná Masarykova osobnost ovšem zůstávají nejlepší zárukou velmi dobrého čtení. Celá kniha je k dispozici ve formátu mp3 na 2 CD.

CENA 220,- Kč

NYNÍ I K POSLECHU!

● OZNÁMENÍ

Biblické hodiny

KAŽDOU STŘEDU V 19:00

v Kulturním centru Novodvorská

Novodvorská 1013/151, Praha 4 - Lhotka, 1. patro, Metro C „Kačerov“ – Bus 106, 170, 196, 203, Metro B „Smíchovské nádraží“ – Bus 196, 197, 198 zastávka: „Sídliště Novodvorská“, KC Novodvorská je v dohledu od zastávky, stačí přejít prostranství.

8. 6. ThMgr. Dan Drápal: Žalm 72

Přímluva za spravedlivou vládu. Jak spravedlivá vláda vypadá?

15. 6. Bůh dnes mluví

Aglow

Setkání **10. 6. 2011 v 18 hod.** v „kavárně“ ve dvoře, Soukenická 15 (CB)

mluvčí je sestra **Yinka Akinyemi**,
manželka pastora Nigerijské církve v Praze.

DNY DOBRÝCH ZPRÁV 4. ROČNÍK

od pondělí 31. 10. do soboty 5. 11. 2011

	Program:
pondělí	Jiřina „Gina“ Markovová – koncert
úterý	profesor Tomáš Tyc – fyzikální show
středa	teátr Víti Marčíka – divadlo
čtvrtek	smyčcové kvarteto – vážná hudba
pátek	Runaway my Son – koncert
sobota	Touch of gospel – gospel

Prodám družstevní byt v Neratovicích, 1 + 1 (16 a 14 m²), po rekonstrukci jádra, plastová okna, 6. patro s výtahem. Cena 950 000,- Kč. Zájemci prosím kontaktujte majitelku na telefonu 724 987 734

světový den modliteb

**Setkání křesťanů z různých církví
ke chvalám a přímelným modlitbám
(nejen) za naši zemi**

- **Přípravný tým:** P. Šimmer, J. Unger, L. Ondráček, M. Kačírek, D. Loula, T. Korčák, H. Kratochvílová a R. Novotná
- **Hudební skupina** pražského Domu modliteb (IHOPP)
- Akci bude předcházet **třídenní půst** (9.–11. 6.).
- Pořádáno pod záštitou KMS a ČEA.
- **Akci můžete podpořit darem** na účet č. 576 955 803/0300 (ČSOB), v. s. 682 500.

**Svatodušní
neděle**

12. června 2011

od 14:00

Betlémská kaple

Betlémské nám., Praha 1
blízko stanice metra B
„Národní třída“

Bližší informace:

www.gdop.prayer-house.net (česky),
www.globaldayofprayer.com (anglicky)

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

Setkání mládeže

DOROST (12-15 LET)

středy

více info

17:00-19:00 hod

Maruška Bukáčková

775 641 671

marie.b@email.cz

POROST (15-18 LET)

úterky

více info

17:30-19:30 hod

Štěpánka Bláhová

777 576 530

spetanka@seznam.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky

více info

18:30-21:00 hod

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Šestá

Večerní setkání pro mladé, kde to žije!

Pravda osvobodí

12.6.2011 v šest hodin

Ortenovo náměstí 34, škola TGM

Truth

NEXT EXIT

Truth
today

Praha 7

Vstup zdarma!

Tanec, scénky

Křesťanské společenství Praha

www.mladezpaha.kaes.cz/sesta

724435309 - Dita Frantíková

Křesťanské společenství mládeže, o. s. ve spolupráci s mládeží KS Praha
pořádá pro 12-18 leté

Teen camp 11

JEHO KRÁLOVSTVÍ

20.-26. srpna 2011

Více info na

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ/TEENCAMP

nebo u Dity Frantíkové (724 435 309 nebo dita.frantikova@kaes.cz).

Sborový dopis je informační médium pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Zobrazuje život našeho sboru i jednotlivých regionů, chce informovat, propojovat a přispívat k jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

5. 6.

Národní dům na Smíchově 14:00, shromáždění CKS

Hudební skupina: Proti proudu 30

Kázání: Marek Prosner

3. 7.

Sborové shromáždění Z R U Š E N O z důvodu křesťanské konference, která se koná v sále SOŠ, Spojovací

10. 7.

ČCE, U Pošty 1, Praha 8, 15:00

Hudební skupina pod vedením Mirka Hoblíka

Kázání: Lubomír Ondráček – Milující Otec a jeho starší syn

17. 7.

ČCE, U Pošty 1, Praha 8, 15:00

Hudební skupina pod vedením Jirky Jelínka

Kázání: Lubomír Ondráček – Modlitba a zvěstování evangelia fungují jako rozbuška a nálož

17. 9.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

17. 9. a 26. 11. v 9:00, Sbor KS Praha, Na Žertvách 23, P-8

6. 6.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

od 18:00 – 19:30, postní v rámci KMS, Sbor KS Praha, Na Žertvách 23, P-8

● INFORMACE O REGIONECH

Číslo u kolonky Počet členů znamená: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan

Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum – Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)

Počet členů: 30/18/22

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7

Modlitební: 6. 6. v 18:00 u Václavíků

Počet členů: 105/26/46

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Zůna

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 51/10/24

PALMOVKA

Pastor: Martin Čunek

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 83/15/28

Křty: Anička Strasserová

Vstup: Jan Kalina

STŘED

Pastor: Mirek Hoblík

Shromáždění: Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10

Počet členů: 88/17/52

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Komunitní centrum Matky Terezy, boční vchod (vpravo od hlavního vchodu), U Modré školy 2337/1 (metro Háje)

Počet členů: 45/2/27

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově

Počet členů: 74/12/15

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151

Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá I/14.

Počet členů: 51/5/24

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu.: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682103	Angel Lama	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký, Johana Dittrichová

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Přijem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde v neděli 3. 7. 2011

PROSÍME o Vaše příspěvky!
Červencové – letní číslo SD
je evangelizační
PIŠTE, VOLEJTE, POVĚZTE
redakce